

A TRECUT VREMEA LECTURII...?

**Profesor limba română Ichim Oana
Școala Gimnazială Iulia Hasdeu Galați**

Într-o societate precum cea a secolului XXI , când totul devine comercial și, de multe ori superficial , lectura, care se dovedește în forma sa esențializată o adevărată artă, dar și o știință, din ce în ce mai rară, este, poate, una din singurele modalități prin care se poate deschide ori crea veritabile canale de comunicare la un alt nivel decât cel scolastic, și aceasta pentru că elevii, dar nu numai ei, au o imperioasă nevoie de lectură în haosul cotidian al vieții, atât pentru orientarea lor, cât și pentru a fi pregătiți să răspundă provocărilor existențiale atât de diverse. Astfel, lectura își primește locul cuvenit în mintea și în inima copiilor încă de la clasele mici.

Ne încumetăm astfel, conștientizând rolul lecturii în școală și-n afara ei, a ne aventura în câmpul lectologiei, stimulați fiind de convingerea că aceasta își va menține și chiar își va consolida locul cuvenit în activitatea didactică , menită să reveleze modalitățile concrete prin care interesul elevilor pentru lectură poate fi stimulat, iar deprinderile de a citi nu numai corect și fluent, ci și inteligent se pot manifesta pozitiv, chiar creator, pentru toată viața.

În plus, consider problema lecturii drept una spinoasă și cred că acesta e principalul mod prin care un copil își poate contura personalitatea, își poate forma cultura generală, se poate maturiza frumos și își poate alege modele în viață.

Indiferent de tipul de analiză a textului, de strategia de lectură abordată, ori de metoda didactică utilizată, finalitatea demersului trebuie a fi nu numai descoperirea unui element de noutate și/sau modernitate în ceea ce privește interpretarea textului , cât și (re)valorificarea actului lecturii în sine, în condițiile în care interesul pentru „arta cuvântului” scade.

Curriculum-ul de limba și literatura română pentru clasele gimnaziale sau liceale descrie parcursul didactic al disciplinei, într-o nouă versiune, adecvată imperativelor societății contemporane în continuă schimbare și demersului educațional modern. El reflectă concepția asupra educației lingvistice și literare și este întemeiat pe două componente de bază ale ei: educația lingvistică și educația literară. Dacă educația lingvistică presupune formarea și dezvoltarea capacităților de comunicare prin cunoașterea sistemelor limbii (fonetic, lexical, gramatical și stilistic) și angajarea apropiată a elevului în producerea actelor comunicării, educația literară presupune formarea și dezvoltarea cititorului de literatură prin cunoașterea apropiată a unor opere și fenomene literare de valoare și prin angajarea în producerea, redactarea unor tipuri de texte literare și interpretative.

Principiile în ceea ce privește educația lingvistică și literară vizează în primul rând centrarea educației lingvistice pe comunicarea în diverse sfere ale cotidianului, pe formarea capacităților comunicative, în al doilea rând întemeierea educației literare pe fenomenele receptării și interpretării textelor literare, pe formarea capacităților de cititor, educația prin valori și pentru valori, prioritatea abordării hermeneutice (interpretative) a materiilor studiate, corelarea sistemelor instrumentale comunicative/literare/lectorale; nu în ultimul rând, diferențierea sistemelor de activitate a elevilor în funcție de textul abordat/elaborat, situația de comunicare vizată, obiectivul urmărit și vârsta elevilor.

În conformitate cu noua paradigmă educațională, Curriculum-ul pune la îndemâna profesorilor un cadru flexibil de organizare a muncii la catedră, lăsând o marjă considerabilă de libertate în privința *alegerii* textelor de studiat.

Mai este de adăugat că, nefiind propriu-zis o “istorie” , contribuția de față nu poate nutri ambiția de a-și epuiza, exhaustiv, obiectul.